

Grunder och huvudargument

Det framgår av bestämmelserna i den finländska förordningen 1598/1995 om fordonsregistrering att en person med hemvist i Finland skall ansöka om tillstånd för tillfällig genomfart för ett fordon som redan är registrerat och försäkrat i en annan medlemsstat vid import av detta fordon eller när det förs genom Finland till en annan medlemsstat eller tredje land. Utan detta tillstånd får en person med hemvist i Finland inte i detta land använda ett fordon som tidigare har registrerats och försäkrats i en annan medlemsstat. För att erhålla tillståndet krävs att personen med hemvist i Finland som importerar ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat anmäler sig vid en gränskontroll där han kan ansöka om tillstånd och betala de skatter som åligger honom. Han får inte använda fordonet innan tillståndet har beviljats. I allmänhet är detta giltigt i sju dagar. Om den som importerar fordonet önskar använda detta annat än enligt bestämmelserna om tillfälligt tillstånd för genomfart, måste han registrera det i Finland inom denna tid.

Artikel 28 EG innehåller ett förbud mot kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan.

När en person med hemvist i Finland importerar ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat eller för den genom Finland till en annan medlemsstat eller ett tredje land, måste han stanna vid den finländska gränsen för att där ansöka om tillstånd för genomfart, varvid fordonet skall genomgå en systematisk gränskontroll som tydligt har karaktären av en kvantitativ importrestriktion eller åtgärd med motsvarande verkan. I den mening som avses i artikel 28 EG.

Finland har inte framfört något argument till stöd för sitt påstående att det inte finns något annat sätt att säkerställa en effektiv skattekontroll än systemet med tillstånd för genomfart, vilket i praktiken betyder att en person som har sitt hemvist i Finland är systematiskt tvingade att genomgå särskilda gränsformaliteter, det vill säga bege sig till närmaste gränsövergång och ansöka om tillstånd för genomfart, och detta utan att ha någon rättslig garanti att han kommer att få använda fordonet, vilket på ett korrekt sätt har registrerats, försäkrats och genomgått teknisk besiktning i en annan medlemsstat. Sådana systematiska formaliteter utgör ett grundläggande hinder för den fria rörligheten för varor.

Skulle domstolen finna att bestämmelserna i fråga kan vara berättigade på gemenskapsnivå på grundval av artikel 30 EG, gör kommissionen gällande att giltighetstiden för tillståndet, normalt sju dagar enligt förordningen, i alla händelser är oproportionerligt kort.

På dessa grunder anser kommissionen att bestämmelserna om tillstånd för genomfart som införts genom förordning 1598/1995, vilken är i kraft i Finland, strider mot artiklarna 28 EG och 30 EG. Skulle domstolen finna att bestämmelserna i fråga kan vara berättigade på gemenskapsnivå på grundval av artikel 30 EG, gör kommissionen gällande att giltighetstiden för tillståndet, normalt sju dagar enligt förordningen, i alla händelser strider mot artiklarna 28 EG och 30 EG.

**Talan mot Republiken Grekland väckt den 9 februari 2005
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-56/05)

(2005/C 93/22)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Dimitrios Triantafyllou, vid kommissionens rättstjänst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Grekland har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 17 i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (EGT L 157, 26.06.03, s. 38-48) genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte ha underrättat kommissionen om sådana åtgärder,
- 2) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 januari 2004.